Χρῆστον Παπασταῦρον
Πειραιῶς 27 (Κ)

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ · ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἔτος ἱδρύσ. 1934. Περίοδος Γ' Ἀριθ. φύλλου 304]45 · Ἰδιοκτήτης ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ Διευθυντής · ΔΕΥΤΕΡΑ 15 Αὐγούστ. 60

Ἡ ὁμιλουμένη γλῶσσα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμφισβητήση τὴν ἰθαγένειαν ἑνὸς Λαοῦ, παρέχει ὅμως ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους τὴν Πατρίδα Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκριζώσουμε κάθε ἄλλην γλῶσσα ἀπὸ τὴν χώραν μας.

Διαφημισταί μας οἱ Ἐπισκέπται

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΡΘΜΕΙΟΥ "ΕΓΝΑΤΙΑ,, ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΘΕΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙ ΔΕΝ ΕΤΥΧΟΝ ΤΗΣ ΔΕΟΥΣΗΣ ΕΞΑΡΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΤΥΠΟΝ

Η ΩΡΑΙΑ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ ΜΕ ΤΙΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΚΑΛΛΟΝΕΣ ΤΗΣ ΤΑ ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑ, ΤΟ ΜΟΤΕΛ "ΞΕΝΙΑ,, ΤΗΝ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ, ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΣΜΟΝ ΣΤΟΥΣ ΕΞ ΕΥΡΩΠΗΣ ΤΟΥΡΙΣΤΑΣ

Ἀφήσαμε τὴν ἀφήγησι τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαινίων τοῦ πορθμείου «Ἐγνατία» στὸν ἀπόπλουν γιὰ τὸ παρθενικό του ταξεῖδι στὸ Πρίντεζι τῆς Ἰταλίας

Προτοῦ ὅμως μιλήσωμε γιὰ τοῦτο καὶ τὸ σκάφος, θὰ πρέπει νὰ σημειώσωμε μερικὰ πράγματα, γιὰ τὰ ἔργα ποὺ ἔγιναν καὶ τὴν ὄμορφη Ἡγουμενίτσα μας ποὺ εἶναι ἕνα μικρὸ κομματάκι τῆς Εὐρώπης, ποὺ σάν ἀπὸ ζήλεια τὴν ἀποσιώπησεν ὁ Ἀθηναϊκὸς Τύπος γιὰ νὰ δείξη μὲ τοῦτο τὴν συμμαχία του στὸν ἄδικο ἀγῶνα τῶν Πατρῶν κατὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τῆς Ἠπείρου.

Δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα ἡ σύνδεση τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ἰταλία. Εἶναι ἕνα ἐπίτευγμα τεράστιο ποὺ θὰ ὠφελήση μεγάλως καὶ τὶς δυὸ χῶρες. Εἶναι ἕνας ἱστορικὸς σταθμός. Ἕνα βαρυσήμαντον γεγονὸς ποὺ θὰ τὸ ἀναφέρη ἡ ἱστορία σὲ ἕνα ἰδεικὸ κεφάλαιον γιὰ νὰ παρουσιάση τοὺς καρπούς.

Καὶ ἐν τούτοις τὸ μεγάλο τοῦτο ἐπίτευγμα ὁ Ἀθηναϊκὸς Τύπος ἐὰν δὲν τὸ ἀπεσιώπησεν τελείως τὸ ἐσημείωσεν στὶς στῆλες ὕλης δευτερευούσης καὶ τριτευούσης σημασίας χωρὶς φωτογραφίες ποὺ θὰ προσήλκυον τὴν προσοχὴ τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ, ὅπως κάμουν μὲ τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ συναφῆ πρὸς τοῦτα γεγονότα τεντυμποῦσμοῦ καὶ γκακστερισμοῦ.

* * *

Ἡ Ἡγουμενίτσα μὲ τὰ λιμενικά της ἔργα, ποὺ μιὰ ἄποψή τους φαίνεται στὸ φωτογραφικό μας ρεπορτάζ, τὸ ΜΟΤΕΛ «Ξενία», τὴν ὡραία δενδροστοιχία στὴν εἴσοδο, τὸ θαυμάσιο λιμανί της, τὴν ὑπέροχη πλάζ Μακρυγιάλι ποὺ παρόμοια εἶναι τῆς Φλωρίδος, τὰ ὄμορφα καὶ καθαρὰ κτίρια, τοὺς φαρδεῖς δρόμους, τὴν ἄφθονη βλάστηση, τὸ δροσερό της κλῖμα καὶ τὸ θεαματικό της ἡλιοβασίλευμα σκλαβώνει κάθε ἐπισκέπτη καὶ τὸν κάμει ἕνα θερμὸ διαφημιστή της.

Ἔτσι μὲ διαφημιστὴ της τοὺς ἐπισκέπτας καὶ μόνον ἄρχισε ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματά της νὰ παρουσιάζει συρροὴ τουριστῶν καὶ μιὰ κίνηση Εὐρωπαϊκῆς πόλεως.

Καὶ πράγματι ἡ Ἡγουμενίτσα εἶναι ἕνα κομμάτι Εὐρώπης. Τοῦτο τὸ ὁμολογοῦν ὅλοι ἐχθροὶ καὶ φίλοι της.

* * *

Θὰ πρέπει νὰ ἐξαρθῆ ἐπίσης ἡ ἄψογη τάξις ποὺ ἐπεκράτησεν κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῶν λιμενικῶν ἔργων καὶ ἡ ἄμεσος ἐξυπηρέτησις τῶν διερχομένων τουριστῶν καὶ ἡ εὐγενὴς συμπεριφορὰ τῶν ὀργάνων πρὸς αὐτοὺς, ἐπίσης δέον νὰ σημειωθῆ ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία ποὺ ἐσημείωσεν τὸ παρατεθὲν πρὸς τιμὴν τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν γεῦμα εἰς τὸ Μοτέλ Ξενία.

* * *

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαινίων τῶν λιμενικῶν ἔργων προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ καὶ ὑπὸ τὰς ζωηρὰς ἐπευφημίας τοῦ πλήθους οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ κεκλημένοι τῆς ΕΛΜΕΣ μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ Θεσπρωτοί βουλευταὶ κ.κ. Ἀθανασίου, Ἀθανασάκος καὶ Πιτούλης μετὰ τῶν κυριῶν των, ὁ Νομαρχῶν καὶ ἡ κ. Σταυρακάκη, οἱ Δήμαρχοι Ἰωαννίνων καὶ Ἡγουμενίτσης κκ. Γρηγ. Σακκᾶς καὶ Β. Πιτούλης, οἱ πρόεδροι Τουριστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἰωαννίνων καὶ Ἡγουμενίτσης κ. κ. Φιλίππου καὶ Σαλούκας, ὁ Α.Δ.Χ.Η. κ. Δρούγκας ὁ Δ)τὴς Θεσπρωτίας κ. Ἀντωνίου, ὁ Δ)ντὴς τῆς ΙΜΠΟΡΤΕΞ κ. Ἠλ. Σάρρας, ὁ Δ)ντὴς τοῦ «Πρωϊνοῦ Λόγου» κ. Κόκκινος καὶ «Πανθεσπρωτικῆς» κ. Οἰκονομίδης, ὁ Δημ. Σύμβουλος κ. Ε. Τσώνης καὶ οἱ κ.κ. Ι. Σάρρας Κ. Σάρρας καὶ Θ. Παππᾶς, ἐπιβιβάσθησαν τοῦ «ΕΓΝΑΤΙΑ» διὰ τὸ παρθενικὸ ταξείδι.

Μετὰ διαδρομὴν μιᾶς ὥρας τὸ καλοτάξειδο καὶ πολυτελέστατοσ κάφος φθάνει στὸ λιμάνι τῆς χώρας τῶν Φαιάκων ὅπου εἰς τὸν λιμενικὸν χῶρον ἐπίσημοι, μουσικαὶ καὶ λαὸς τό περιμένουν γιὰ νὰ ἐκδηλώσουν κι' αὐτοὶ μὲ τὴν σειρὰ τους τὴν χαρὰν γιὰ τό μεγάλο τοῦτο ἐπιτευγμα.

Εἰς τὸ ἑπόμενον ἡ περιγραφὴ τοῦ Παρθενικοῦ ταξειδίου στὴν Ἰταλία.

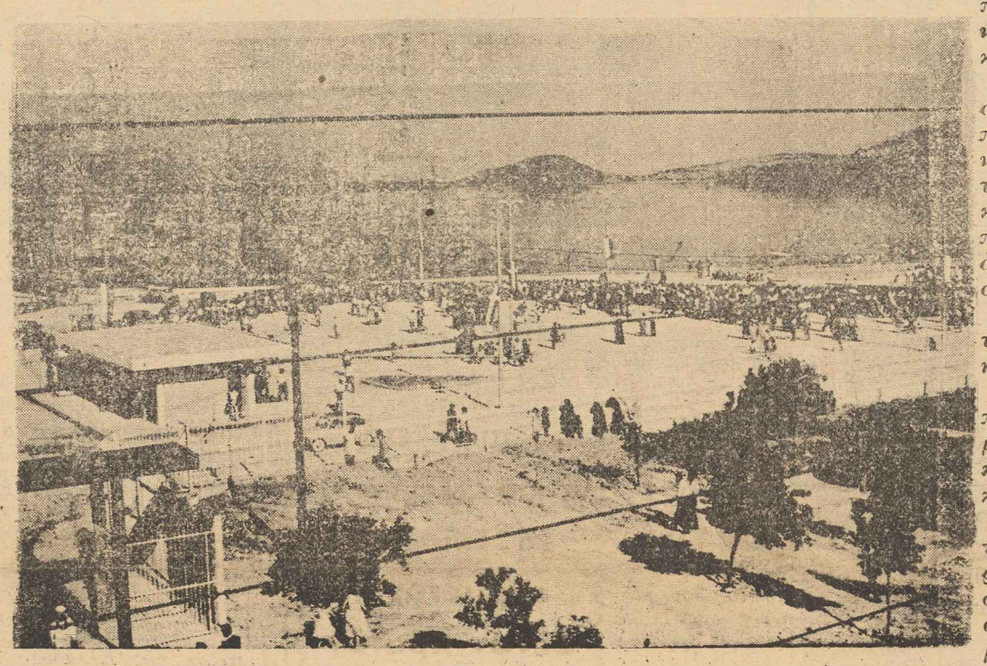

Μερικὴ ἄποψις τοῦ λιμενικοῦ χώρου ποὺ χρησιμεύει γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐξ Εὐρώπης Τουριστῶν. Ἐπὶ τοῦ χώρου τούτου δύνανται εὐχερῶς 220 αὐτοκίνητα νὰ ἀναπτυχθοῦν.

Εἰς ἕνα σημεῖον διακρίνεται τό γραφεῖον πληροφοριῶν καὶ εἰς τὸ ἄκρον ἕνα ἐλάχιστο τμῆμα τῶν μεγάλων καὶ πολυτελῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων μὲ τὸ ὑπέροχον ἀναψυκτήριον

Ξέναι Δημοσιεύσεις

ΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

Ἡ ἐπιτροπὴ μιᾶς κοινότητος ἦλθε κάποτε στὸν ἐπίσκοπο μιᾶς περιφερείας νὰ ζητήση τὸν διορισμὸν ἑνὸς ἐφημερίου. Ὁ ἐπίσκοπος στράφηκε στὴν ἐπιτροπὴ καὶ τοὺς ρώτησε, «πόσο μεγάλο ἄνθρωπο θέλετε;» «Σεβασμιώτατε δὲν μᾶς ἐ διαφέρει τόσο τὸ ἀνάστημά του, οὔτε τὸ μορφωτικὸ ἢ τὸ οἰκονομικό. Τὸν ἐφημέριό μας τὸν θέλουμε νὰ εἶναι τόσον ὑψηλὸς ὥστε νὰ φθάνη τὸν οὐρανὸ ὅταν βρίσκεται στὰ γόνατά του».

Τέτοιους πνευματικοὺς ἡγέτας ἔχει ἀνάγκη ἡ ἐποχή μας-ἀνθρώπους πού τὸ ὕψος τους νὰ φαίνεται στήν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ταπείνωσι τους. Εἶναι μεγάλος ὁ πειρασμὸς σ' ἐκεῖνον ποὺ ἀντιπροσωπεύει τάς βουλὰς τοῦ Θεοῦ νὰ μάζη τὸν ἑαυτό του τόσο ψηλά ποὺ ὅλοι οἱ ἄλλοι νὰ εἶναι πιὸ κάτω ἀπὸ αὐτόν. Ἡ Χριστιανικὴ διακονία δέν πρέπει νά χρησιμοποιεῖται ὡς δικαιολογητικό τῆς ὑπεροψίας μας.

Εἶναι μεγάλη ἡ εὐθύνη τῆς ἀποστολικότητος. Τὴν ἀνεγνώρισε ὁ ἀπ. Παῦλος ὅταν ἔγραψε στούς ὑπερηφάνους Κορινθίους λέγοντάς τους: «Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τούς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους». Εἶναι σὰν νά λέγη, «ἡμεῖς οἱ ἀπόστολοι εἴμεθα πάντοτε ὑπό τόν πειρασμόν νά φαινόμεθα ὅτι εἴμεθα κάτι, Ἀλλὰ πρέπει νά προσέξωμε τί ἐκτίμησι ὁ Θεός ἔχει γιά μᾶς. Αὐτὸ εἶναι τό σπουδαιότερο. Ὄχι τί ἡμεῖς νομίζουμε γιὰ τόν ἑαυτό μας ἢ πόσο μᾶς ἐκτιμοῦν οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ τί ὁ Θεὸς σκέπτεται γιά μᾶς». Ἡ κλῆσις τοῦ ἐργάτου τοῦ Θεοῦ δὲν γίνεται ἀπό ἀνθρώπους, οὔτε οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐντέλει οἱ κριταί του. Ἄν ἡ ἐκλογή μας δὲ εἶναι θεία, θ' ἀποβῆ ματαία. Μόνον ἐκεῖνος πού ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀποστέλλεται ὡς πρωταρχικό του μέλημα θὰ ἔχη τόν Θεόν νὰ εὐχαριστῆ μὲ ὅ,τι κάμνει καὶ ὅ,τι λέγει.

Ἄς μὴν ξεχνοῦμε, λέγει ὁ ἀπ. Παῦλος, ὄχι μόνον ὅτι ἡ ἀποστολικότης μας εἶναι θεία ἀλλ' ὅτι καὶ ἀπόστολοι ποὺ εἴμεθα πρέπει νὰ θεωροῦμε τούς ἑαυτούς μας ὡς ἐσχάτους, ὡς τοὺς ταπεινοτέρους τῶν ἀνθρώπων. Στό κάτω κάτω τῆς γραφῆς δὲν εἴμεθα παρὰ ὑπηρέται τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπηρέται τῶν συνανθρώπων μας. Οἱ φωνὲς τῶν δυνατῶν καὶ τῶν ἀποστόλων ποὺ θέλουν νὰ δεσπόζουν παρὰ νὰ ὑπηρετοῦν. χτυποῦν τόσο ἄσχημα στ' αὐτιὰ τῶν ἀνθρώπων. Οἱ γλυκὲς φωνές, τ' ἄσματα ποὺ εὐφραίνουν τὴν ψυχὴ εἶναι τῶν μικρῶν πουλιῶν. Ὁ ἀετὸς καὶ ἡ στρουθοκάμηλος δὲν κελαϊδοῦν. Μόνο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

Σκίτσα ἀπὸ τὸ Ἠπειρωτικὸ Φεστιβάλ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗ ΔΩΔΩΝΗ

Νικημένος ὁ χρόνος ἀπ' τὸν ἀνθρώπινο μόχθο, σηκωσε ἐπὶ τέλους τὸ βαρύ σκέπασμα ποὖχε ἀπιθώσει στὸ πέρασμά του, ἐπάνω ἀπὸ τὸ Ἱερὸ τοῦ Δωδωναίου Διός.

Ὁ Θεός Ζεύς ποὖχε φύγει κινηγημένος ἀπ' τὸ ἱερὸ τοῦ πρὶν ἀπό 2.000 χρόνια, ξαναγύρισε καὶ πάλι στήν ἑστία του, ὄχι πιά σὰν θεός, ἀλλά σὰν σύμβολο ἀκατάλυτο τοῦ πνεύματος τοῦ Ἠπειρωτικοῦ, ποὖ ἦταν ἡ πρώτη σπίθα, ἀπ' ὅπου ἄναψε ὁ φωτοδότης τῆς Πυρσός τῆς Ἀκροπόλεως καὶ σκόρπισε τὰ πυκνὰ σκοτάδια τῆς βαρβαρότητος ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα.

Οἱ Ἠπειρῶτες κι' ἀρκετοὶ ἀπὸ τὶς ἄλλες περιοχὲς τῆς πατρίδος μας, ἔτρεξαν στὸ κάλεσμα τῆς Ἑταιρείας Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν, γιὰ νὰ ξεδιψάσουν ἀπὸ τὰ ἀγάγαρα νερά τῆς κρυμμένης ὡς τώρα πηγῆς, γιὰ νὰ λουστοῦν στὰ νάματα τοῦ Ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος

Θαυμάζοντας τὴν ἄγρια φύσι τῶν Ἠπειρωτικῶν βουνῶν ποὖ ὑψώνονταν γύρω μας, ἀναπνέοντας τὸν μυρωμένο ἀπ' τὰ θυμάρια τους ἀέρα καὶ ξεκουράζοντας τὸ μάτι μας στὸ πράσινό τους, φθάσαμε σὲ δυὸ ὧρες ἀπὸ τὴν Ἡγουμενίτσα στὰ Γιάννενα.

Λουσμένη στὸν μεσημεριάτικο ἥλιο, ἡ πόλι τῶν θρύλων ἡσυχάζει...

Τὰ βαθύσκια πλατάνια τῆς παραλίας τῆς Κυρᾶ-Φροσύνης μᾶς προσφέρουν δροσιά καὶ τὰ καθίσματα τῶν γραφικῶν της κέντρων, ξεκουράσι...

Κι' ὅταν πιά ἡ Αὐγουστιάτικη λαύρα ἀρχίζει νὰ ὑποχωρῆ ἡ ἀνθρωποθάλασα τῶν προσκυνητῶν τοῦ Πελασγικοῦ Δία ὡδηγημένη μὲ τάξι ἀξιοθαύμαστη ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία, μπαίνει χωρὶς σπρωξίματα καὶ διαπληκτισμοὺς στά λεωφορεῖα, καὶ ξεκινᾶ γιὰ τὴν Δωδώνη.

Γύρω, ἡ ἴδια σχεδὸν ἄγρια μεγαλοπρέπεια...

Ἡ σκέψι ὅμως, γοργόφτερη πετᾶ, πάνω ἀπό ράχες καὶ κορφές, στό πρῶτο Ἑλληνικὸ Ἱερό, στό Ἱερὸ ποὖ πρὶν ἀπό 40 περίπου αἰῶνες, ἔρχνε ἀπὸ τοὺς πρώτους Ἕλληνες τοὺς Θεσπρωτοὺς, ποὖ κατεβήκανε σέ τούτη τὴ γωνιὰ τῆς γαλανῆς Ἑλλάδος, τήν γεμάτη ἀπό ἄγρια βουνά καὶ βράχια, βουνά ποὖ κάθε τους ραχούλα ἔχει νὰ πῆ κι' ἀπό ἕναν θρύλο καὶ κάθε τους κορφή ἀπὸ μιὰ ἐποποιΐα βουνὰ μυριοποτισμένα μ' αἷμα ἁλικο παλληκαριῶν, Ἑλληνικὸ αἷμα, βουνὰ γεμάτα δάφνες καὶ μυρτιές...

Ὁ δρόμος πρός τὴν Δωδώνη, βελτιωμένος σέ μεγάλο βαθμό. Ἡ τελευταία διαπλάτυνσι κι' ἐπιχωμάτωσί του, προσφέρουν ἀσφάλεια στὸν τα ξιδιώτη. Ἡ σκόνη ὅμως μαρτυρεῖ, ὅτι πρέπει νὰ γίνη κι' ἕνα ἀκόμη βῆμα, γιά νὰ προστεθῆ κι' ἡ ἄνεσι στούς ἐπισκέπτες. Ἀλλ' αὐτό εἶν' ἄλλο θέμα... Οἱ ἁρμόδιοι. ποὖ τόσα ἀξιοθαύμαστα ἄλματα κάνανε γιὰ νὰ μᾶς προσφέρουν τὸ θαῦμα τῆς Δωδώνης δὲν θὰ παραλείψουν καὶ τὴν ἀσφαλτόστρωσι τοῦ δρόμου...

Ἐπὶ τέλους! Μπροστὰ μας προβάλλει σὲ λίγο, ἐπιβλητικός ὁ ὄγκος τοῦ Τομάρου!

Τὰ κάτασπρα σπιτάκια τοῦ χωριοῦ Δωδώνη, σκαρφαλωμένα στούς πρόποδές του, μόλις ξεχωρίζουν ἀπ' τό πράσινο...

Τά λεωφορεῖα σταματοῦν κι' οἱ ἐπιβάτες ἀνυπόμονοι προχωροῦν πρὸς τό θέατρο.

Ὁ ἱερὸς ὁ χῶρος καλωσορίζει τούς πιστούς ἀπογόνους τῶν Σελλῶν του, οἱ ὁποῖοι μέ δέος καὶ συγκίνησι ἀνείπωτη ἀντικρύζουν τὶς κερκῖδες τοῦ θεάτρου, τὶς φτιαγμένες ἀπὸ πέτρες τῶν βουνῶν τῆς Ἠπείρου, πέτρες ποὖ χέρια στοργικά τὶς βγάλαν καὶ τὶς σμίλεψαν πρὶν ἀπό 23 καὶ πλέον αἰῶνες, κι' ἄλλα χέρια, τὸ ἴδιο στοργικά, τὶς ξέθαψαν ἀπὸ τό σκέπασμα τὸ βαρὺ ποὖχε σωριάσει ἐπάνω τους, ὁ χρόνος ὁ ἀτέλειωτος στὸ διάβα του...

Ὡδηγημένοι ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς κι' ἀπὸ νέους καὶ νέες τῶν Ἰωαννίνων ποὖ ἐθελοντικά προσφέρθηκαν νὰ βοη

(Συνέχεια εἰς τὴν 2 σελ.)

ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙΤΑΙ Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ ΕΓΝΑΤΙΑ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Οἱ πληττόμενοι ἐφοπλισταὶ ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν δρομολογίων τοῦ πορθμείου «Ἐγνατία» εἰς Πάτρας κατέφυγον καὶ πάλιν εἰς τό Συμβούλιον Ἐπικρατείας διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τοῦ ΕΟΤ ἐπί τῷ λόγῳ ὅτι δέν ὑφίστανται αἱ προϋποθέσεις νά δικαιολογοῦν τήν ἐπέκτασιν τῶν δρομολογίων. Διότι καὶ τὰ λιμενικά ἔργα καὶ ὁ δρόμος Ἡγουμενίτσης—Ἰωαννίνων εἶναι τέλεια. Ὑποστηρίζεται δὲ ἀπό τούς εἰδήμονας καὶ ἀπὸ τούς διερχομένους τουρίστας ὅτι ὁ λιμήν Ἡγουμενίτσης δὲν εὑρίσκεται στὴν Εὐρώπη, ὁ δέ δρόμος Ἡγουμενίτσης—Ἰωαννίνων εἶναι ἀσύγκριτα καλύτερος τοῦ τῶν Πατρῶν—Ἀθηνῶν.

Συνεπῶς λόγοι ποὖ νά δικαιολογοῦν τήν ἐπέκτασιν τῶν δρομολογίων εἰς Πάτρας δὲν ὑφίστανται

Ὁ ΕΟΤ πρέπει, νά ἀναθεωρήση τήν ἀπόφασιν τόν πρό τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἥτις εἶναι βέβαιον ὅτι ὡς καὶ πρότερον θὰ ἀκυρώση ταύτην.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος δὲ τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἀρθῆ εἰς τὸ ὕψος τῆς θέσεως του καὶ νά ἐξετάση μακρὰν συναισθηματισμῶν καὶ κομματικῶν ὑπολογισμῶν τὸ θέμα καὶ ἀποδώση τό δίκαιον εἰς τὴν Βόρ. Ἑλλάδα ἥτις μέχρι τοῦδε εἶχεν ἀγνοηθῆ.

Ἐπιστολαί

ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΣΟΥΒΑΛΙΔΗ - ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Θὰ ἠθέλαμεν μέ τό παρόν νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν καί τοῦ ἀναγνωστικοῦ Σας κοινοῦ ἕν ζήτημα τό ὁποῖον δὲν ἀφορᾶ μόνον ἡμᾶς διὰ νὰ ἴδωμεν μήπως ὁ χαρακτηρισμὸς τὸν ὁποῖον τοῦ δίδομεν εἶναι ὑπερβολικός ἢ ἀκατάλληλος.

Ἔχομεν τὴν ἔμμονον ἰδέαν ὅτι σὲ κάθε τόπον πού διερχόμεθα ἐπαγγελματικῶς νὰ κάνωμεν ἐξ ἰδίων μας κάτι μόνιμον πρὸς κοινήν τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς ἐξυπηρέτησιν.

Πιστεύσατε ὅτι τοῦτο δὲν προέρχεται ἀπὸ ἀνάγκην ὑστεροφημίας, ἀλλά ἀπό ἐσωτερικήν μας διάθεσιν ὥστε τώρα πού ἐγίναμεν κάτι νὰ καθιστᾶμεθα κατὰ τό δυνατόν ὠφέλιμοι εἰς τὸν τόπον μας.

Πρό καιροῦ ἐξετελέσαμεν ὅλως ἀφιλοκερδῶς μικρόν κοινοφελὲς ἔργον εἰς τήν πόλιν Φιλιατῶν καί ἐκεῖ διεπιστώσαμεν τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην καί ὁμαδικήν τῶν κατοίκων ἐπιθυμίαν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ἑνός Ναοῦ πλησίον τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Φιλιατῶν ὅπου ὁ ἁπλοϊκὸς χριστιανός προσευχόμενος νά ἐπικαλεῖται τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄμβλυνσιν τοῦ πόνου του. Ἀφ' οὗ καὶ αἱ τοπικαὶ ἀρχαί μᾶς ἐβεβαίωσαν καί διά τὴν ἀναγκαιότητα καί διά τὴν ἀδυναμίαν ἀποπερατώσεως ἀνελάβαμεν ἡμεῖς νὰ κατασκευάσωμεν τοῦτο ὡς δωρεὰν μας διὰ τούς πτωχούς χριστιανούς διαθέσαντες ὑπερ τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχ. μετακαλέσαντες εἰδικούς τεχνίτας καὶ μετεφέροντες ὑλικὰ καί ἐξ Ἀθηνῶν ἀκόμη. Διὰ τὴν πρᾶξιν μας ταύτην ἐλάβαμεν εὐχαριστίας.

Μὲ κατάπληξιν καί πραγματικὴν ψυχικήν θλῖψιν καί αἴσθημα ἐντροπῆς διὰ τὴν κατωτερότητα τῆς πράξεως ἐδὲ χθημεν προχθὲς εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀστυνομικὸν ὄργανον κομίζον τό ἄνευ ἄλλης εἰδοποιήσεως ἔνταλμα προσωποκρατήσεώς μας ὑπ' ἀριθ. 885 τῆς 3—6—1960 τοῦ Λημοσίου Ταμείου Φιλιατῶν μέ βεβαίωσιν τοῦ Δήμου ὑπ' αὐξ ἀρ. τριπλ. 184 τῆς 6—4—60 δι' οὗ ἀπειλούμεθα καί ζητεῖται νά καταβάλωμεν—διά τέλη ὑδροληψίας ὑπέρ Δήμου Φιλιατῶν δραχ. 520 δηλαδὴ διὰ τό νερό ὅπερ κατηνάλωσαν οἱ τεχνῖται μας διὰ ἐργασίας τοῦ Νοσοκομείου Φιλιατῶν ἐν αἷς αἱ ὑπὸ τοῦ Ναοῦ καί μέ πρόσθετον ἀναγραφὸν ἐπ' αὐτοῦ (ὡς καταφαίνεται ἐκ τοῦ ἐν φωτοτυπία ἀντιγράφου του ὅτι Ἐπείγει καὶ τυγχάνει ἀ μέσου ἐκτελέσεως,

Καί ὅπως καταλαβαίνετε διὰ τά λεπτὰ δὲν τίθεται θέμα. Ὁ Δῆμος Φιλιατῶν δέ θά ἔπρεπε ποτέ νὰ δεχθῆ καί ἡμεῖς νὰ ἐπιμέναμεν τήν πληρωμήν ἐκ μέρους μας νεροῦ ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα ἀναγνωρίσεως μιᾶς εὐγενοῦς δωρεᾶς μας ὑπέρ αὐτοῦ. Ἀλλὰ καί ὁ τρόπος καὶ τό μέσον τῆς ἀπειλῆς καὶ εἰσπράξεως μαρτυρεῖ τὴ ἐμπαθὲς τῆς ἐνεργείας καὶ σκόψεως ἀτόμων ἐκπροσωπούντων μίαν πόλιν τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐνεπιστεύθησαν τὴν ἐκπροσώπισίν των. Θὰ ἠθέλαμεν νὰ γνωρίσωμεν πῶς τὸ κοινὸν καὶ ἡ Πολιτεία χαρακτηρίζει τήν ἄνω πρᾶξιν τῶν ἀρχόντων τῆς περιοχῆς ἐκείνης οἵτινες διὰ τῆς ἐνεργείας των ταύτης ἐπιβεβαιοῦν τὸ ρητὸν «Τῇ ἀχαριστίᾳ ἕπεται ἡ ἀναισχυντία».

Μετά τιμῆς

Στουβαλίδης Ε. Καλογεράκης

Σ. Συν.

Δημοσιεύομεν ἀνωτέρω ἀποσταλεῖσαν ἡμῖν ἐπιστολὴν ὑπό τῆς τεχνικῆς Ἑταιρίας Τσουβαλίδη -Καλογεράκη συνοδευομένην καὶ μὲ φωτοτυπίαν τοῦ χρημ. ἐντάλματος προσωποκρατήσεως, ὅπερ διά τεχνικούς λόγους ἀδυνατοῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν, ἐκφράζομεν τὴν θλῖψιν μας διὰ τὸ ἀτυχές τοῦτο ἐπεισόδιον θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ Φιλιατῶν ἀπὸ ἀπροσεξίαν ἐνήργησεν, ὡς ἐνήργησεν καὶ ὅτι θὰ θελήση νὰ ἀποκαταστήση τὴν ἐν λόγῳ Ἑταιρίαν ἥτις τόσα προσέφερεν διὰ τὸ Ναΐδριον.

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ Β. ΧΩΡΙΚΗΣ

Κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τοῦ ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου τά καθήκοντα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Βασιλικῆς Χωρικῆς ἀνετέθησαν εἰς τὸν Στρατηγόν ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΒΑΡΔΟΥΛΑΚΗΝ

Ἡ τιμή ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τό στρατηγόν Γ. Βαρδουλάκην εἶναι ἐξαιρετική. Εἶναι ὅμως τιμή ἐπαξία. Εἶναι ἀνταμοιβὴ δι' ὅσα ὑπέρ τοῦ ἡρωϊκοῦ Σώματος ἔπραξεν καθ ὅλην τήν θητείαν του ἀτό τῆς κατωτάτης βαθμίδος μέχρι τῆς ἀνωτάτης, καί ποὖ μόνον μιά Κυβέρνησις ὡς ἡ τοῦ κ. Καραμανλῆ μακρὰν Κομματικῶν ὑπολογισμῶν ἠδύνατο νὰ ἀναγνωρίση καί ἀνταμείψη.

Ὁ Ἠπειρωτικὸς λαὸς καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Θεσπρωτικός μετὰ τοῦ τοῦ ὁποίου ὁ Στρατηγός, ὡς Διοικητὴς Διοικήσεως ἔζησεν τάς μαύρας ἡμέρας τοῦ Ἑλληνοιταλικοῦ πολέμου συμμετέχει στὴν χαρὰν

Ἀνακοίνωσις

Τὸ τμῆμα τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης Ἡγουμενίτσης ἀπεφάσισεν τήν πραγματοποίησιν 5θημέρου ἐκδρομῆς δι' αὐτοκινήτων πούλμαν ἀπὸ τῆς 17—20 Σ)βρίου διὰ τὴν Ἔκθεσιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Καλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας μέλη καὶ μὴ ὅπως μέχρι τῆς 5ης Σ)βρίου ἐ. ἔ. δηλώσωσι συμμετοχήν.

Πληροφορίαι παρά τῶ κ.κ. Δ. Σαλούκα Νικ. Ντίγκα καὶ Χρισ. Ζούλα.

Ἐκ τῆς Περιηγητικῆς

Ο ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΤΑΡΤΩΝ 23ΗΝ ΙΟΥΛΙΟΥ

Συνέχεια ἐκ τοῦ προ)ηγουμένου

Εἰς τήν ἡμέραν τῆς 23ης Ἰουλίου 1942. Καί ἀπό τήν ἡμέραν αὐτήν ἄς προχωρήσουν πρό τά ἐμπρός.

Μαῦροι—πικροί—δοξασμένοι καιροί. Καιροί πού φέρνουν φουρτοῦνα εἰς τήν σκεψιν μας καί εἰς τήν καρδιά μας. Καιροί πού κάνουν μιά σάρκα τόν πόνο μέ τήν καρδιά.

Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος

Οἱ Γερμανοί πυροβολοῦν τήν ἀνθρωπότητα. Δέν ὑπάρχει Ἔθνος ἐλεύθερον εἰς τήν Εὐρώπην. Αἱ χῶραι τῆς Εὐρώπης πίπτουν ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης. Ἡ μεγάλη Γαλλία περιορίζεται εἰς ὀλίγα πυρά τιμῆς τῶν ὅπλων της, καί παραδίδεται. Ἡ Θαλασσοκράτειρα Ἀγγλία φυγαδεύει τούς στρατιῶτες της ἀπό τήν καιομένη Δουγκέρκη. Καί ἡ ἡρωϊκή Ἑλλάς ἐν Εὐρώπῃ μάχεται μόνη κατά δύο Αὐτοκρατοριῶν. Ἡ Ἑλλάς νικᾶ. Ἡ Ἑλλάς σώζει τήν ἀνθρωπότητα. Ἡ Ἑλλάς μαχομένη ἡρωϊκῶς εἰς τά βουνά τῆς Βορείου Ἠπείρου κατά τῆς Ἰταλικῆς Αὐτοκρατορίας δολοφωνεῖται ὑπό τῶν Γερμανῶν πληγεῖσα ἐκ τῶν πλευρῶν. Καί οἱ ἡτημένοι τῆς Ἑλλάδος γίνονται κατακτηταί της. Ἀρχίζει τό δράμα τῆς κατοχῆς. Οἱ νικηταί Ἕλληνες σπάζουν ὑπό τό πέλμα τῶν κατακτητῶν των. Ὁ θάνατος ξεφαντώνει.

Αἷμα-Φωτιά-τέφρα-ἐρείπια καλύπτουν τό ἔνδοξον ἔθνος μας. Οἱ ἐθνικοί ὁλοφυρμοί ἀντηχοῦν εἰς τά ἐπουράνια. Κι' ἀνέλπιστα ἀνοίγει τά μάτια ἡ ἱστορική αὐγή τῆς 23 Ἰουλίου 1942. Ὁ γαλάζιος ἑλληνικός οὐρανός διά πρώτην φοράν μειδιᾶ μέσα εἰς τήν θύελλαν.

Ὁ Στρατηγός Ναπολέων Ζέρβας μέ λίγα διαλεκτά παλικάρια ὑψώνει τό λάβαρο τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως στό Γάβρογο τῆς Ἄρτης. Πίστευε ὁ στρατηγός Ζέρβας σέ μιά Ἑλλάδα ἀκατάβλητη ἀνυπέρασπιστη. Σέ μιά Ἑλλάδα ἀθάνατη.

Ἀπό τά παλαιά χρόνια ἡ Ἑλλάδα ἦταν ἡ χώρα τῶν θυσιῶν καί τῶν ὁλοκαυτωμάτων.

Τό ἔνδοξον παρελθόν της δέν ἐπέτρεπε εἰς τούς Ἕλληνας νά βαστάξουν τόν ζυγό τῆς σκλαβιᾶς.

Εἰς τό ἐθνεγερτήριον σάλπισμα τοῦ Στρατηγοῦ Ζέρβα ἡ ἑλληνική ψυχή ἀναπτερώθηκε καί οἱ Ἕλληνες δέν ἄργησαν νά βροῦν καί πάλιν τόν δρόμο τῆς τιμῆς καί τοῦ καθήκοντος. Στά Ἑλληνικά ἰδεώδη καί στήν ἑλληνική παλληκαριά στηρίχθηκε ὁ Στρατηγός Ζέρβας ἐδῶ καί 18 χρόνια, σάν σήμερα, νά πάρη τήν ἀπόφασιν νά στήση τήν γαλανόλευκη στίς ἀπάτητες κορφές τῶν τζουμέρκων, τοῦ βάλτου καί τοῦ Σουλίου.

Ἤθελε νά ἀποδείξη ὅτι ἡ Ἑλλάδα γονάτισε γιά μιά στιγμή στίς μηχανοκίνητες ὑρδές τῶν Οὕννων ἀλλά δέν ἔσβυσε.

Ἤθελε νά ἀποδείξη ὅτι ἡ Ἑλλάδα δέν ζητιανεύει τή λευτεριά ἀλλά μπορεῖ νά τήν πάρη καί νά τήν κρατήση μέ τό Ἑλληνικό σπαθί της. Ἤθελε ἀκόμη νά ἀντιμετωπίση μαζί μέ τούς κατακτητάς καί τόν ὕπουλο ἐχθρό τῆς Ἑλλάδος τόν σλαυοκομμουνισμό ὁ ὁποῖος παραμόνευε τήν ὥρα τοῦ σκληροῦ κατατρεγμοῦ καί τῆς συμφορᾶς διά νά καταστήση εὐάλωτη λεία του τήν Πατρίδα μας καλυπτόμενος μέ τόν μανδύαν τοῦ Δημοκρατικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ στρατοῦ.

Ἤθελε νά ἐξασφαλίση τήν λαϊκήν κυριαρχίαν ποῦ κινδύνευε ἀπό τούς σκοτεινούς ἀνθρώπους καί τῆς σκοτεινές δυνάμεις τοῦ ὀλέθρου καί τῆς συμφορᾶς. Ἔπρεπε ἡ Χώρα αὐτή τῶν ἡρώων καί τῶν θυσιῶν ἡ Χώρα αὐτή τῶν μεγάλων πεπρωμένων νά ἀφεθῆ ἐλεύθερα καί ἀνεμπόδιστη στόν ἱστορικόν δρόμο τῆς προόδου καί τοῦ πολιτισμοῦ της.

23 Ἰουλίου 1942 εἶναι ἡμέρα Ἐθνική, εἶναι κοσμοϊστορικός σταθμός, εἶναι συνέχεια τῆς μεγάλης αὐτῆς κοσμοϊστορικῆς ἡμέρας.

Ἡ Δικτατορία τοῦ προλεταριάτου ποῦ θά σήμαινε τήν ἐξολόθρευση τῶν πάντων ποῦ θά σήμαινε τό γκρέμισμα τῆς ἱστορίας καί τῶν πεπρωμένων νῆς φιλῆς μας, πού θά σήμαινε τήν κατάλυσι τῶν ἀξιῶν τῆς θρησκείας τῆς οἰκογενείας τῆς Πατρίδος καί τῆς πραγματικῆς ἐλευθερίας ἦταν μιά ἀπειλή ποῦ πέρασε πραγματικά ἀπό τόν τόπο μας ἀλλά χαντακώθηκε ὁριστικά πάνω στή δύναμι τῶν Ἐθνικῶν Ὁμάδων Ἑλλήνων Ἀνταρτῶν καί τήν ἀκατάλυτη ἀγνότητα τῆς ἑλληνικῆς ψυχᾶς.

Ἕλληνες καί Ἑλληνίδες

Ἡ κάθε κίνησις τῶν ἐπιζησάντων ἀγωνιστῶν τῶν Ε.Ο.Ε.Α. δέν ἐπιδιώκει τόν ἔπαινον ἤ τήν διαφήμισιν. Τό ὅτι ἐπράξαμε τό καθῆκον μας ὡς Ἕλληνες εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἱκανοποίησίς μας. Ἀποκλειστικός σκοπός τῆς ἑορτῆς μας εἶναι ν' ἀποδώσωμεν τόν τό ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς πρός τούς ἡρωϊκούς μας νεκρούς ἀγωνιστάς καί πρός τόν ἀείμνηστον θρυλικόν Ἀρχηγόν μας τῆς ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως Στρατηγόν Ναπ. Ζέρβαν ὅστις ὑπῆρξεν ἡ ψυχή καί τό πνεῦμα τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως.

Μέ τό ἴδιον πνεῦμα πρέπει νά τροφοδοτήσωμεν τά παιδιά μας διά νά διατηρήσουν ἄσβεστον τήν φλόγα τῶν Ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, τῶν ἡρωϊκῶν ἀγώνων καί ὁλοκαυτωμάτων τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως.

Ἄς γίνουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὁπαδοί τῆς ἰδέας μας καί ἄς στραφοῦμε ὅλοι μαζί πρός τά Ἑλληνικά νειάτα τά ὁποῖα καραδοκεῖ νά διαφθείρη ἡ φθοροποιός ἀντεθνική προπαγάνδα τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἄς διατηρήσωμεν ὅλοι τό πνεῦμα τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως καί νά παραδώσωμεν ἀναμμένην τήν λαμπάδα τῶν ἱερῶν μας παραδόσεων σ' αὐτούς πού ἤρθαν πού ἔρχονται καί θά ἔρθουν.

Ἡ Ἑλλάς τοῦ μέλλοντος πρέπει νά περιμένη περισσότερα. ὄχι ἀπ' αὐτούς πού φεύγουν ἀλλά ἀπό κείνους πού ἔρχονται γαλουχούμενοι ἀπό τήν ἱστορίαν καί τήν δόξαν τῆς Πατρίδος μας.

Ἀποτίοντες ἐλάχιστον φόρον τιμῆς καί ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης πρό τούς ἀθανάτους συμπολεμιστάς μας ἡρωϊκῶς ὑπέρ Πατρίδος πεσόντος ἀπό χωροῦμεν τοῦ ἱεροῦ τούτου χώρου μέ τήν ὑπόσχεσιν ὅτι ἡ ὑπέρ Πατρίδος θυσία των θά εἶναι ἡ φωτεινωτέρη σκέψις τῆς ζωῆς μας σκέψεις ἡ ὁποία θά φωτίζη τόν δρόμον μας ὅταν ἐάν ποτέ χρεια σθῆ ἡ Ἐθνική Ἀντίστασις καί πάλιν θά προβαδίση πρός τόν θάνατο διά τήν τιμήν καί τήν δόξαν τῆς Πατρίδος μας.

Γεώργιος Ι Παππᾶς

Ταμειακός

Ὑπεύθυνος Δήλωσις

Ὁ κάτωθι ὑπογεγραμμένος Εὐαγγέλου Κοσμᾶς τοῦ Ἀθανασίου καί τῆς Ἀθανασούλας ἐτῶν 55 κάτοικος Σεβαστοῦ—Σουλίου.

δηλῶ

ὑπευθύνως καί ὅλως ἀβιάστως ὅτι κατά τήν κατοχήν καί συμμοριτοπόλεμον κατηγορήθην ὡς κομμουνιστής πλήν ὅμως ἄν τοιαύτη μορφή ὑπάρχει, ὑπάρχει εἰς βάρος μου, δηλῶ δέ ὅτι τάσσομαι ἀνεπιφυλάκτως παρά τό πλευρόν τῆς φιλτάτης μας πατρίδος καυτηριάζων κάθε ἀντεθνικήν ὀργάνωσιν τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἐν Σεβαστῷ τῇ 24η Ἰουλίου 1960.

Ὁ Ὑπευθύνως Δηλῶν
(Εὐαγγέλου Κοσμᾶς)

ΠΥΚΝΩΣΙΣ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΥ

Τό 21ον ΚΤΕΛ τοῦ Νομοῦ μας ἀπό τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐδρομολόγησεν εἰς τήν γραμμήν Θεσπρωτίας — Ἀθηνῶν λεωφορεῖον καί κατά τό Σάββατον.

Τοιουτοτρόπως ἡ συγκοινωνία μετά τῶν Ἀθηνῶν διά τῶν λεωφορείων τοῦ 21ου ΚΤΕΛ εἶναι καθημερινή.

ΟΚΤΑΗΜΕΡΟΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΚΑΙ ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΙ ΟΤΙ :

Τήν 27ην Αὐγούστου 1960—5 Σεπτεμβρίου 1960 τελεῖται ἡ ἕκτη κατά σειράν καθιερωθεῖσα ὑπό τῆς τῆ Δημοτικῆς Ἀρχῆς μεταπολεμική Ἐμποροπανήγυρις καί Ζωοπανήγυρις Ἰωαννίνων.

ΕΚΘΕΜΑΤΑ:

Βιομηχανικά—Γεωργικά—Κτηνοτροφικά προϊόντα—Ὑφάσματα, εἴδη ταπητουργίας, ἐγχώρια μάλλινα (Βελέννες Κουβέρτες κλπ.)—Ἀντικείμενα Λαϊκῆς Τέχνης—Ζῶα—Ἵπποι—Φορβάδες—Ἡμίονοι—Ὄνοι—Ἀγελάδες—Βοειδῆ.

Χῶρος τῆς Ἐμποροπανηγύρεως, ὡρίσθη ἡ παραλίμνιος περιοχή τῆς μαγευτικῆς μας Λίμνης τῆς Κυρᾶ Φροσύνης, Λεωφόρος Καραμανλῆ.

27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΕΩΣ 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 60

Συνεργεία ἀπό ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Δήμου τῆ συνεργασία τῆς ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς θά ἐξυπηρετῶσι τούς ἐκθέτας παρέχοντες πᾶσαν δυνατήν εὐκολίαν.

Θά λάβουν μέρος : Ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας Ἰωαννίνων ἡ Μηχανική Καλλιέργεια Ἠπείρου. ὁ Γεωργοκτηνοτροφικός Σταθμός Ἰωαννίνων, τό Ὀρφανοτροφεῖον Θηλέων, τό Μέκειον καί ἄλλα Ἱδρύματα.

Δύνανται οἱ ἐκθέται νά ἀναγείρωσι δαπάναις των παραπήγματα διά τήν ἔκθεσιν τῶν ἀντικειμένων των ζητοῦντες χῶρον παρά τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ὑποβάλλοντες σχετικάς δηλώσεις μέχρι τῆς 20ῆς Αὐγούστου ἐ. ἔ.

Οἱ κάτοχοι ὑποζυγίων καί λοιπῶν μεγάλων ζώων δέον νά φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τά πιστοποιητικά κυριότητός των.

ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΕΦΕΤΟΣ

προμηνύεται μεγάλη κοσμοσυρροή καί ἐξαιρετικαί συναλλαγαί

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 25η Ἰουλίου 1960

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΑΚΚΑΣ

ΣΗΜ. : Θερμῶς παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Δήμαρχοι καί Κοινοτάρχαι ὅπως δώσωσι εὐρεῖαν δημοσίευσιν τῆς παρούσης.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΔΩΔΩΝΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

θήσουν τήν Ἑταιρεία, κάθονται οἱ προσκυνητές στίς θέσεις τους καί περιμένουν εὐλαβικά ν' ἀρχίση ἡ θεία τελετουργία.

Ἔτσι ἐντελῶς αὐθόρμητα, μιά παρέα ἀπό νέους καί νέες τοῦ Μετσόβου, ἀρχίζει τό τραγούδι τό Ἠπειρώτικο, τό νοσταλγικό, προσφέροντας ἔτσι διπλῆ συγκίνησι στούς Ἠπειρῶτες θεατές, μά περισσότερο στούς νοσταλγούς τῆς Ἠπειρώτικης γῆς, ποῦ ἦρθαν γιά διπλό προσκύνημα: Προσκύνημα στή Δωδώνη καί στήν πολυαγαπημένη Πατρίδα...

Λίγο πρίν ἀρχίση ἡ παράστασι, ὁ ἀκούραστος πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν κ. Κων. Φρόντζος, ὁ κύριος ἐμπνευστής καί πρωτεργάτης τοῦ θαύματος τῆς Δωδώνης, ἐξηγεῖ στούς θεατές τό πῶς ἔγινε τό θαῦμα αὐτό...

Ἐν συνεχεία ὁ Δήμαρχος Ἰωαννιτῶν κ. Γρηγ. Σακκᾶς, τοῦ ἀπονέμει τό χρυσοῦν μετάλλιον τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων.

Ὁ ἐναέριος χῶρος τοῦ Θεάτρου γεμίζει σέ λίγο ἀπό περιστέρια, ἀπό περιστέρια—σύμβολα τῆς Μεγάλης Θεᾶς πρίν ἀπό χιλιάδες χρόνια, σύμβολα τοῦ ἀθανάτου Ἠπειρωτικοῦ πνεύματος σήμερα, ποῦ ξαναζεῖ πιά ἀπό τώρα καί στό ἑξῆς, ξεθαμμένο ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων...

Κι' ἡ παράστασι ἀρχίζει..

Ἡ Ἠλέκτρα, τοῦ Σοφοκλῆ, ζωντανεμένη στήν νεώτερη γλῶσσα ἀπό τόν ἀείμνηστο ποιητή Ι. Γρυπάρη, θά προσφερθῆ στούς θεατές μέ τόν πιό ἀριστοτεχνικό τρόπο ἀπό τόν θίασο τοῦ κ. Ροντήρη.

Νεκρική σιγή στίς κερκίδες. Δέν ὑπάρχουν ἄνθρωποι πιά ἐκεῖ... Ὑπάρχουν μόνο πνεύματα διψασμένα, μάτια δακρυσμένα...

Οἱ θεατές κλαῖνε μαζί μέ τήν Ἠλέκτρα τόν θάνατο τοῦ Ἀγαμέμνονα, διψοῦν μαζί μέ τόν Ὀρέστη γιά ἐκδίκησι, ἐπιδοκιμάζουν τόν συμβουλάτορα καί συμπονετή χορό τῶν γυναικῶν, ζοῦν μαζί μέ τήν Κλυταιμνήστρα τήν ἀγωνία της, μαζί μέ τόν Αἴγισθο τόν τρόμο του, καί χαίρονται στό τέλος τήν ἀπόδοσι τῆς Δικαιοσύνης μαζί μέ τούς δύο πρώτους...

Ὁ μεγαλύτερος Ναός τοῦ Πνεύματος τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, ξανά σέ λειτουργία, μέ λειτουργούς τον τόν κ. Ροντήρη ποῦ δίδαξε τό ἔργο καί τούς ἠθοποιούς του ποῦ τό ζωντάνεψαν στήν σκηνή, μέ ἱερεῖς κι' ἱέρειές του, ἕναν ἀπό τούς καλυτέρους θιάσους ἀρχαίας τραγωδίας, στήν ἐποχή μας...

Ἡ πιό ζωντανή μετάφρασι, ἑνός ἀπό τά πιό ὑπέροχα δείγματα τῆς Ἀρχαίας Τέχνης τοῦ Λόγου, ἀποδόθηκε μέ τόν πιό θαυμάσιο τρόπο ἀπό τήν Νεώτερη Τέχνη, κι' ὡδήγησε τούς θεατές σέ πέλαγος ψυχικῶν ἀντιθέσεων, σέ ὠκεανούς ἐντόνων συναισθημάτων...

Ὅταν πιά τελείωσε ἡ παράστασι, οἱ θεατές ἔφυγαν ἡσυχα γιά τά Γιάννενα, πλημμυρισμένοι ἀπό συγκίνησι γιά ὅ,τι εἶδαν κι' ἄκουσαν, κι' ἀπό εὐγνωμοσύνη γιά τούς ἐμπνευστές κι' ἐκτελεστές τοῦ Θαύματος τῆς Δωδώνης.

Φεύγοντας, στά χείλη ὅλων, ἀνεβαίνει μιά διάπυρη εὐχή:

Νά γίνουν μόνιμες οἱ ἐκδηλώσεις τῆς Δωδώνης νά ξαναζήσουν τ' ἀρχαῖα Νάϊα καί νά γίνουν κοινωνοί τους ὅλοι οἱ ξενητεμένοι Ἠπειρῶτες ποῦ ἔλειψαν ἀπό τίς φετεινές, τίς πρῶτες ἐκδηλώσεις, κι' ἡ Ἠπειρωτική Συνομοσπονδία μαζί μέ τίς ἀδελφότητες τῶν Ἠπειρωτῶν σ' ὅλες τίς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, νά πάρουν θέσι στίς ἐκδηλώσεις αὐτές, νά γίνουν οἱ ζωντανοί φορεῖς τοῦ Πνεύματος τῆς Δωδώνης καί νά προσελκύσουν κι' ἄλλους Ἕλληνες στά νεώτερα Νάϊα τοῦ Πνεύματος.

Παντελῆς Δ. ΧΙΣΣΑΣ

ΕΦΕΤΟΣ

Ἡ Διεθνής Ἔκθεσις τῆς Θεσ)νίκης.

ΘΑ ΕΙΝΑΙ

Καταπληκτική εἰς ἐμφάνισιν περιεχόμενον καίψυχαγωγίαν 70.000 τ. μ. Ἐπιφάνεια ἐκθεμάτων 16 Ἐπίσημοι συμμετοχαί Ξένων Κρατῶν

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ ἀπό 4 — 25 Σεπτεμβρίου

Ἀνακοίνωσις

Τό Πατριακόν ἵδρυμα (Π.Ι.Κ.Π.Α.) προεκήρυξεν διά τήν 22αν Σεπτεμβριοτ 1960 διαγωνισμόν διά τήν εἰσαγωγήν 40 μαθητριῶν εἰς τήν Σχολήν Β. Νοσοκόμων τοῦ ΠΙΚΠΑ

Οἱ ἀριθμοί τῶν ἐνδιαφερομένων [illegible]νονται δεκταί ἕως καί τῆς 10)9)1960.

Ἀπαιτούμενα προσόντα.

α) τουλάχιστον ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου.

β) ἡλικία 18-30 ἐτῶν.

γ) ἀνάστημα οὐχί μικρότερον τοῦ 1,50 μ.

Πληροφορεῖαι παρέχονται καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν, παρά τῆς Ὑπηρεσία τοῦ Παραρτήματος ΠΙΚΠΑ Ἡγουμενίτσης.

Μετά τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.

ΤΟ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

ἀφ' ἑνός ἤρχισε νά σκορπίζη καθημερινῶς τά ἄφθονα κέρδη εἰς τούς τυχεροὺς τῆς 51ης ἐκδόσεως, ἀλλ' ὑπόσχεται ταυτοχρόνως καί τά προσεχῆ κέρδη διά τήν 52αν ΕΚΔΟΣΙΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΤΑ ΝΕΑ ΣΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ

ΜΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

γίνεσθε αἰσιόδοξοι καί ἰσχυροί

ΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τό καναρίνι καί ὁ κορυδαλλός κελαϊδοῦν μαγευτικά. Οἱ Χριστιανοί πού εἶναι μικροί καί ἀσήμαντοι στά δικά τους μάτια, μαγνητίζουν τόν κόσμο μέ τό ἄσμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Μιά φορά ὁ Γεώργιος Οὐάσιγκτων, ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, βρισκόταν μ' ἕναν ἀπό τούς στρατηγούς του. Ἀπό κοντά τους περασε ἕνας μαῦρος σκλάβος. Ὁ γέρος σκλάβος σταμάτησε γιά μιά στιγμή, ἔβγαλε τό καπέλλο του καί εἶπε, «Καλημέρα σας, Κε Στρατηγέ Οὐάσιγκτων». Ἀμέσως ὁ Στρατηγός Οὐάσιγκτων ἔβγαλε τό δικό του τό καπέλλο γιά ν' ἀνταποδώση τόν χαιρετισμό καί τήν ὑπόκλισι. Ὁ Στρατηγός πού συνομιλοῦσε μέ τόν Οὐάσιγκτον ἔμεινε ἐκστατικός. «Γιατί νά ὑποκλιθῆτε μπροστά σ' ἕνα μαῦρο σκλάβο;» εἶπε στόν Οὐάσιγκτον. Ὁ μεγάλος ὅμως αὐτός ἀνήρ ἐμειδίασε καί εἶπε. «Πῶς μποροῦσε ἕνας σκλάβος ν' ἀποδειχθῆ πιό ἀξιοπρεπής κύριος ἀπό ἐμένα;»

Ἡμεῖς ποῦ λεγόμαστε ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ὄχι μόνον περιμένουμε, ἀλλ' ἀπαιτοῦμε τήν ὑπόκλισι τῶν ἄλλων χωρίς νά θυμούμαστε ὅτι ὁ Θεός μᾶς θέλει ἐσχάτους, μᾶς θέλει νά ἀγωνιζόμαστε μαζί μέ τούς συνανθρώπους μας, ἄν πρόκειται νά τούς γλυτώσουμε ἀπό τήν ἁμαρτία καί τή δυστυχία. Καί ὁ Θεός καί ὁ κόσμος δέν θέλουν κυριάρχους ἀλλ' ὑπηρέτας. Ἡ ἀφιλοκερδής ὑπηρεσία καί ἡ ἀφοσίωσις διά τό καλό τῶν ἄλλων εἶναι τό μόνο ποῦ θά ἑλκύση τούς ἄλλους στό δρόμο τοῦ Θεοῦ, τόν Ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουμε.

Μιά ἀπό τίς πρῶτες εἰκόνες ποῦ ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς δίδει γιά τόν Θεό εἶναι ὡς ἀναζητητοῦ. «Ἀδάμ ποῦ εἶσαι;» (Γέν. 3:9) Δίκαιο εἶχε ἕνας κατηχητής ὅταν εἶπε πῶς ὁ Θεός δέν ἐνήργει ὡς ἀστυνόμος, ἀλλ' ὡς στοργικός καί κατάλυπος πατέρας ποῦ ἔχασε τό παιδί του. Στούς ἀμβωνές μας δέν χρειαζόμεθα ἀστυνόμους ἀλλά πατέρες μέ καρδιά, μέ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν πού νά εἶναι ἕτοιμοι καί τήν ζωή τους ἀκόμη πρόθυμα νά θυσιάσουν

Τρελλό ἴσως νά μέ πῆτε ὅταν σᾶς πῶ πώς ἡ μεγαλυτέρα ἀνάγκη τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ὁ Χριστός καί ἡ κατά Χάριν σωτηρία Του ποῦ προσφέρει στόν καθένα ποῦ πιστεύει σ' Αὐτόν. Ἄν ὅμως ἀπορρίψετε τήν εὐκαιρία αὐτή τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας, μιά μέρα θά σᾶς πῆ τρελλό, ὄχι ἐγώ ἀλλ' ὁ ἴδιος ὁ Θεός, γιατί τήν ψυχή σας, σάν τόν τρελλό, ἀλλά πλούσιο γαιοκτήμονα, τήν ψυχή σας θελήσατε νά θρέψετε καί χορτάσετε μέ τροφή ὑλική.

«Κηρύττω», εἶπε κάποιος διάσημος ἱεροκήρυξ, «σά νά μή εἶχα εὐκαιρία νά ξανακηρύξω καί ὡς καταδικασμένος ν' ἀποθάνω εἰς καταδικασμένους νά ἀποθάνουν». Ὁποῖοι λοιπόν πρέπει νά εἴμεθα οἱ κηρύττοντες καί οἱ ἀκούοντες.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὁ ἐπιθυμῶν νά λάβη ἕν τεῦχος περιέχον τήν σειράν τῶν ἄρθρων «Τό **Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς**» ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ὡς καί τό Κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλουστευμένην μετάφρασιν τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀρχ. Ν. Βάμβα, ἄς μᾶς γράψη εἰς τήν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «**Ὁ Σπορεύς**» Γραμματοθυρίς 387, ΑΘΗΝΑΙ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομός Θεσπρωτίας
Κοινότης Καρβουναρίου
Ἀρ θ. Πρωτ. 867

Περίληψις Διακηρύξεως

Ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμόν μυστικῆς μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ ἀναδειξις ἐργολάβου ἀνακατασκευῆς τοῦ Κοινοτικοῦ Φρέατος Κυρᾶ Παναγιάς προυπολογισθείσης δαπάνης δραχμῶν 18.000. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἡγουμενίτσῃ καί ἐν τοῖς Γραφεῖοις τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. τήν 26ην τοῦ μηνός Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1960 ἡμέραν Παρασκευή καί ὥραν 11ην π.μ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Δεκτοί ἐργολάβοι καί πάσης φύσεως ἐμπειροτέχναι ἐκτελέσαντες παρομοίας φύσεως ἔργων ἐγγύησις δέ συμμετοχῆς δρ 1000 διά Γραμματίου Ταμείου Παρακαταθηκῶν ἡ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπέζης.

Λεπτομερής διακήρυξις καί τά στοιχεῖα μελέτης ὑπάρχουν εἰς τά Γραφεῖα τῆς ΤΥΔΚ καί εἰς τά Γραφεῖα τῆς Κοινότητος δύνανται δέ οἱ βουλόμενοι νά λάβουν γνῶσιν αὐτῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

Νικόλαος Γκιόζης

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Θεσπρωτίας
Ἐπαρχία—Φιλιατῶν
Κοινότης Σαγιάδος
Ἀριθ. πρωτ. 735

Προκήρυξις

Προέδρου Κοινότητος Σαγιάδος.

«Περί ὑποβολῆς δηλώσεων ὑπό τῶν δημοτῶν κτηνοτρόφων τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων ζώων».

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπό 24—9—58 Β. Δ. περί κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον Νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περί τῶν προσόδων τῶν Δήμων καί κοινοτήτων καί τήν ὑπ' ἀριθ. 9450)1960 διαταγήν τῆς Νομαρχίας Θεσπρωτίας περί τοῦ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου χρήσεως τῶν βοσκοσίμων τόπων κ.λ.π.

Καλοῦμεν

Ἅπαντας τούς κτηνοτρόφους δημότας τῆς Κοινότητος Σαγιάδος ὅπως ἕκαστος ὑποβάλη δήλωσιν εἰς ἣν θά ἀναφέρωσι τόν ἀριθμόν τῶν μικρῶν καί μεγάλων ζώων αὐτῶν ὡς καί τῶν ἀνικόντων εἰς τούς ἑτεροδημότας φύλακας ποιμένας ἅτινα θά ὁδηγήσωσι πρός βοσκήν εἰς τάς βοσκησίμους ἐκτάσεις τῆς Κοινότητος τῆς χειμερινῆς περιόδου 1960—1961.

Πρόβατα ἑτεροδημοτῶν φυλάκων ποιμνίων ἐπιτρέπεται ἐπί 150 ζώων δημοτῶν 40 ζῶα ποιμένων καί τοῦτο ἐφ' ὅσον οἱ ἴδιοι εἶναι πραγματικοί ποιμένες τῶν ἄνω ζώων

Οἱ κτηνοτρόφοι δημόται ὑποχρεοῦνται εἰς τήν προκαταβολήν τοῦ δικαιώματος βοσκῆς κατά τήν εἰσαγωγήν τῶν ζώων των.

Οἱ μή συμμορφούμενοι ὑπόκεινται εἰς τάς ὑπό τοῦ Νόμου προσαυξήσεις καί ἀπαγορευομένης τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ζώων εἰς τάς βοσκάς.

Τάς ὀνομαστικάς ἀδείας ἐκαστάσεως τῶν κτηνοτρόφων εἰς τάς βοσκάς ἐκδίδει ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος.

Τάς ἀνωτέρω δηλώσεις ὑποχρεοῦται νά ὑποβάλωσι οἱ δημόται κτηνοτρόφοι ἐντός 10 ἡμερῶν ἀπό τάς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐν Σαγιάδι τῇ 3)8)1960

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

Ἠλίας Ἀλεξίου.

Τό Γενικόν Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν

Ἀνακοίνωσις

Τό Γενικόν Νοσοκομεῖον Φιλιατῶν ἀνακοινοῖ ὅτι θά δέχηται πρός δωρεάν ἐξέτασιν εἰς τά ἐξωτερικά ἰατρεῖα αὐτοῦ καί δωρεάν νοσηλείαν ἀπόρους ἀσθενεῖς Α Κατηγορίας ἐφ' ὅσον ἤθελον προσκομίσει πιστοποιητικά ἀπορίας Α κατηγορίας ἐκ τῶν Κέντρων Κοινωνικῆς Προνοίας, συμφώνως πρός τήν ὑπ' ἀριθ. 3667)ἐγκ. 183)6-8-59 διαταγήν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας μή λαμβανομένων